୨୨-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବାଙ୍କର ପାର୍ଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭୁଲ ଅଟେ, ସେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଅନ୍ତର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆସିବାର ସ୍ମାରକୀ ସ୍ୱରୂପ ଶିବରାତ୍ରୀକୁ ଖୁବ୍ ଆଡମ୍ବରରେ ପାଳନ କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବିକର୍ମ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ ହୋଇପାରି ନଥାଏ ?

ଉ□ର:- ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଯୋଗ ଠିକ୍ ନଥାଏ, ବାବାଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି ତେଣୁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ରହିବା କାରଣରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦ୍‌ଗତି ମଧ୍ୟ ହୋଇନଥାଏ, ପାପ ରହିଯାଏ ତେଣୁ ପଦ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଦେହଧାରୀଙ୍କ ନାମ ରୂପରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କର କଥା ହିଁ ସବୁବେଳେ ମନେ ପଡୁଥାଏ । ସେମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ୟହ କୌନ ଆଜ ଆୟା ସବେରେ ସବେରେ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । କେତେଟା ବାଜିଲେ ସକାଳ ହୋଇଥାଏ ? ବାବା ସକାଳେ କେତେବେଳେ ଆସିଥା'ନ୍ତି ? (କେହି କହିଲେ ୩ ବାଜିଲେ, କେହି କହିଲେ ୪ ବାଜିଲେ, କେହି ମଧ୍ୟ କହିଲେ ସଂଗମରେ, କେହି ମଧ୍ୟ କହିଲେ ୧୨ ବାଜିଲେ) । ବାବା ସଠିକ୍ ସମୟ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ୧୨ଟାକୁ ତ ତୁମେ ସକାଳ କହିପାରିବ ନାହିଁ । ୧୨ଟା ବାଜି ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ହେଲା, ଏକ ମିନିଟ୍ ହେଲା ତେବେ ଏ.ଏମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସକାଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ସକାଳ କୁହାଯିବ । ଡ୍ରାମାରେ ବାବାଙ୍କର ପାର୍ଟ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସଠିକ୍ ଅଟେ । ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଡେରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଡ୍ରାମା ଅନାଦି ତିଆରି ହୋଇ ରହିଛି । ୧୨ଟା ବାଜି ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ହୋଇଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ.ଏମ୍ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ବେହଦର କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ହିଁ ଆସୁଛି । ବିଲାତରେ ଏ.ଏମ୍, ପି.ଏମ୍. ନିର୍ଭୁଲ ଭାବେ ଚାଲିଥାଏ । ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । ସେମାନେ ଏତେ ସ□ପ୍ରଧାନ ମଧ୍ୟ ହୋଇନଥା'ନ୍ତି, ତେଣୁ ଏତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ମଧ୍ୟ ହୋଇନଥା'ନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ, ସ□ପ୍ରଧାନ ପୁଣି ଶତ ପ୍ରତିଶତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ପାର୍ଟ ବହୁତ ସଠିକ୍ ଅଟେ । ସକାଳ ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୨ଟା ବାଜି ଏକ ମିନିଟ୍‌କୁ କୁହାଯିବ, ସେକେଣ୍ଡର ହିସାବକୁ ଧରାଯାଏ ନାହିଁ । ସେକେଣ୍ଡ ବିତିଯିବାରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡିନଥାଏ । ଏବେ ଏହି କଥା ସବୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରୁଛ । ଦୁନିଆ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କୁ ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୁଃଖରେ ହିଁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି— ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ ? କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି ଏସବୁ କିଛି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥା'ନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ଭାବେ କିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ପତିତ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । କାମ ବିକାର ମଧ୍ୟ କେତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ଏବେ ବେହଦର ବାବା ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି କରୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ କାମ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ-ଜଗତଜିତ୍ ହୁଅ । ଯଦି ଏବେ ପବିତ୍ର ନ ହେବ ତେବେ ତୁମର ଅଧୋଗତି ହେବ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ୱାରା ଅବିନାଶୀ ପଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ତୁମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ ନା । ସ୍ଲୋଗାନ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି— "ପବିତ୍ର ହୁଅ, ଯୋଗୀ ହୁଅ" । ବାସ୍ତବରେ ଲେଖିବା କଥା ରାଜଯୋଗୀ ହୁଅ । ଯୋଗୀ ତ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି— ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ପିତାଙ୍କ ସହିତ, ସ୍ତ୍ରୀ, ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି-- କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମର ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି, ଏଣୁ ରାଜଯୋଗ ଲେଖିବା ଠିକ୍ ହେବ । ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ରାଜଯୋଗୀ ହୁଅ । ଦିନକୁ ଦିନ ସଂଶୋଧନ ତ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଆଜି ତୁମକୁ ଗହନରୁ ଗହନ କଥା ସବୁ ଶୁଣାଉଛି । ଏବେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ଶିବଜୟନ୍ତୀକୁ ତ ତୁମକୁ ଧୁମ୍‌ଧାମ୍‌ରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଶିବଜୟନ୍ତୀରେ ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ଅଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ରହିଛି, ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ସେ□ରରେ କିମ୍ବା ଘରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଲଗାଇ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଭଲ ଭାବେ ପାଳନ କର ଏବଂ ଲେଖିଦିଅ— ଶିବବାବା ଗୀତା ଜ୍ଞାନଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସେହି ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପ□ ନେବାର ଉପାୟ ଆସି ଶିକ୍ଷା କର । ଯଦି ସମ୍ଭବ ଲାଇଟ୍‌ର ସାଜସଜ୍ଜା କର । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଘରେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନଗଙ୍ଗା ଅଟ ନା । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ ଗୀତା ପାଠଶାଳା

ରହିବା ଦରକାର । ଘରେ ଘରେ ତ ଲୋକେ ଗୀତା ପାଠ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମାତାମାନେ ଭକ୍ତି କରିବାରେ ଆଗୁଆ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏମିତି ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ କି ଗୀତା ପାଠ କରିଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ସେହି ଘରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚିତ୍ର ରଖିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଲେଖିଦେବା ଦରକାର କି ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆସି ପୁନର୍ବାର ସମ୍ପ□ ନିଅ ।

ଏହି ଶିବଜୟନ୍ତୀର ପର୍ବ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଦୀପାବଳୀ ଅଟେ । ଯେବେ ଶିବବାବା ଆସିଥାଆନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ହିଁ ଘରେ ଘରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଯାଏ । ଏ ଉତ୍ସବକୁ ବହୁତ ଦୀପ ଇତ୍ୟାଦି ଜଳାଇ ଆଲୋକିତ କରି ପାଳନ କର । ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରୁଛ । ପ୍ରକୃତ ଦୀପାବଳୀ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ହେବ । ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଘରେ ଆଲୋକ ହିଁ ଆଲୋକ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ଅନ୍ଧକାର ଅଟେ । ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁରୀ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ହେବା କାରଣରୁ ଦୈବୀବୁଦ୍ଧି ରହିଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପତିତ, ଆତ୍ମା ହିଁ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ୱର୍ଥ ନଟ୍ ଏ ପେନୀରୁ ୱର୍ଥ ପାଉଣ୍ଡ ହେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ହେଉଛ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବା କାରଣରୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିବ । ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ଅପବିତ୍ର ତେଣୁ ଶରୀର ଏବଂ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର ଅଟେ । ଏହି କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି— ଯେଉଁମାନେ କି ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବୁଝିଥା'ନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁସୀ ରହିଥାଏ । କ୍ରମଅନୁସାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ । କେବେ କେବେ ରାହୁର ଗ୍ରହ ବସିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡି ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ଦଶା ବଦଳିଯାଇ ରାହୁର ଦଶା ପ୍ରବେଶ କରେ । କାମ ବିକାରର ବଶବ□ୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ରାହୁର ଦଶା ପ୍ରବେଶ କରିଯାଏ । ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି ନା । ତୁମେ ମାତାମାନେ କେବେ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ ଦେଖି ନଥିବା କାରଣ ମାତାମାନେ ଘରର କାରୋବାର ସମ୍ଭାଳିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ କି ଭ୍ରମରୀକୁ ଘର ତିଆରି କଲାବାଲା ଘରେତ୍ରୀ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଘର ତିଆରି କରିବାର ଭଲ କାରୀଗର ହୋଇଥିବାରୁ ତାର ନାମ ଘରେତ୍ରୀ ଅଟେ । କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରିଥାଏ, ସେ ମଧ୍ୟ ପକ୍କା ମିସ୍ତ୍ରୀ ଅଟେ । ଦୁଇ ତିନିଟି ବଖରା ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଥାଏ । ଯେପରି ଭ୍ରମରୀ ୩-୪ଟି ପୋକଙ୍କୁ ଧରି ତା' ବସାକୁ ନେଇଆସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଭୁଁ-ଭୁଁ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅଟ । ଚାହିଁଲେ ଜଣେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଦଶବାର ଜଣଙ୍କୁ, ଚାହିଁଲେ ଶହେ କିମ୍ବା ପା□ଶହଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କରିପାରିବ । ମଣ୍ଡପ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଘର ତିଆରି କରିବା ସହ ସମାନ ଅଟେ ନା । ସେଥିରେ ବସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୁଁ ଭୁଁ କରୁଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛ । ପୁଣି କେହି ତ ବୁଝିପାରି କୀଟ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ଆଉ କେହି ତ କିଛି ବି ବୁଝିନଥା'ନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଏ ଧର୍ମର ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ଧର୍ମର ଯିଏ ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଏକଥା ମନକୁ ଛୁଇଁବ । ତୁମେ ତ ପୁଣି ବି ମନୁଷ୍ୟ ଅଟ ନା । ତୁମର ଶକ୍ତି ଭ୍ରମରୀଠାରୁ ତ ଅଧିକ ଅଟେ ନା । ତୁମେ ଦୁଇହଜାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ଭାଷଣ କରିପାରିବ । ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ୪-୫ ହଜାରର ସଭାରେ ତୁମେ ଯାଇ ଭାଷଣ କରିବ । ଭ୍ରମରୀର ତୁଳନା ହିଁ ତୁମ ସହିତ କରାଯାଇଛି । ଆଜିକାଲି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଦେଶରେ ଯାଇ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛୁ । ଆଜିକାଲି ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଗେରୁଆ ବସ୍ତ୍ର ଏବଂ କୌପିନୀ ପିନ୍ଧି ବିଦେଶକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଠକି ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି କି ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ଭାରତକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା କର । ତୁମେ ପିଲାମାନେ କ'ଣ ଏମିତି କହିବ କି ଭାରତକୁ ଆସି ଶିଖ । ତୁମେମାନେ ଯଦି ବିଦେଶକୁ ଯିବ ତେବେ ସେଠାରେ ହିଁ ବସି ଶିଖାଇବ ଯେ— ଏହି ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା କଲେ ହିଁ ତୁମର ଜନ୍ମ ସ୍ୱର୍ଗରେ ହେବ । ଏଥିରେ ବସ୍ତ୍ର ପରିବ□ନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ଦେହର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ହିଁ ମୁକ୍ତିଦାତା ପ୍ରଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାର ଅଛି । ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗରେ ଥିଲ, ଏବେ ଲୌହଯୁଗରେ ଅଛ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଧର୍ମବଲମ୍ବୀମାନେ ଲୌହଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯେକୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁହ କି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ—ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ, ପୁଣି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ପରମଧାମ ନେଇଯିବି । ବାସ୍ କେବଳ ଏତିକି ହିଁ କୁହ, ଅଧିକ ନୁହେଁ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ ।

ତୁମମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଘରେ-ଘରେ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କେହି ଜଣେ ରହିଯାଇଥିବାରୁ ସେ ଉଲୁଗୁଣା ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲା କି ମୋତେ ତ କେହି କହିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଭଲ ଭାବରେ ଢେଙ୍ଗୁରା ପିଟିବା ଦରକାର । ଦିନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାପଡିବ କି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଶାନ୍ତିଧାମ ସୁଖଧାମର ସମ୍ପ□ ଦେବା ପାଇଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଯେବେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା— ସେତେବେଳେ ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ଏହିପରି ଖିଆଲ ଚାଲିବା ଦରକାର । ସ୍ଲୋଗାନ ତିଆରି ହେବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହ ସହିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କର । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ବ□ମାନ ଆତ୍ମାମାନେ ଅପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ବ□ମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ବାବା ଗାଇଡ୍ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବେ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ବିଭାଗକୁ ଚାଲିଯିବେ । ପୁଣି ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ କ୍ରମଅନୁସାରେ ଏ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବେ । କେତେ ସହଜ କଥା । ଏସବୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ହେବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଗୁପ୍ତ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅପସେବା କଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସେବାର ଯୋଗ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଡାକିଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କିଛି ହେଲେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇ ପାରିନଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କିଏ ବା ଡାକିବେ । ସେମାନେ ତ ନାମକୁ ଅଧିକ ବଦନାମ କରିଦେବେ । ସମସ୍ତେ କହିବେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ କ'ଣ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ ପୁରା ଉ□ର ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ନାଁ ବଦନାମ ହେଲା ନା । ଶିବବାବାଙ୍କ ନାଁକୁ ବଦନାମ କଲାବାଲା ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରି ନଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି କେହି କେହି ଏଠାରେ କୋଟିପତି ଅଟନ୍ତି, ପଦମ୍‌ପତି ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି, ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖ ଭୋକରେ ମଧ୍ୟ ମରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ଭିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଆସି ରାଜକୁମାର ହେବେ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ, ସେ ହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ ସେ ପୁଣି ଗରୀବ ହେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ରାଜକୁମାର ହେବେ । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ଗରିବ ଥିଲେ ନା ଅଛି ବହୁତ ଯାହା କିଛି ରୋଜଗାର କରିଥିଲେ ତାହା ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ନଚେତ୍ ତୁମର ପାଳନା କିପରି ହୋଇଥା'ନ୍ତା । ଏସବୁ କଥା ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ କ'ଣ ଅଛି ? ନା, ଶିବବାବା ହିଁ ଆସି ସବୁ ଜଣାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ତ ଗାଉଁଲୀ ପିଲାଟିଏ ଥିଲେ ନା । ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନଥିଲା । ଏସବୁ ଆତ୍ମାର କଥା ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କି ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ଘରେ ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସେବା କରନ୍ତୁ । ଲେଖିଦିଅ କି ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ କିପରି ମିଳୁଛି— ତାହା ଆସି ବୁଝନ୍ତୁ । ଯେପରି ଦୀପାବଳୀରେ ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଦୋକାନ ଖୋଲି ବସିଥା'ନ୍ତି, ତୁମକୁ ପୁଣି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦୋକାନ ଖୋଲି ବସିବାର ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋକାନ କେତେ ସୁନ୍ଦର ସଜାସଜ୍ଜି ହୋଇଥିବ । ଯେମିତି ଲୋକମାନେ ଦୀପାବଳୀ ଦିନ ଦୋକାନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ସେମିତି ଶିବଜୟନ୍ତୀରେ କର । ଯେଉଁ ଶିବବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମା ଦୀପକୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବିନାଶୀ ଧନ ମାଗିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଏଠି ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରହସ୍ୟ ହିଁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଧରିନଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଜ୍ଞାନସାଗର ଅଟେ ନା । ହଁ ଏକଥା ଜାଣିଛି କି ଅମୁକ ଅମୁକ ପିଲାମାନେ ସେବା ବହୁତ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ମନେପଡିଥା'ନ୍ତି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ କି ଜଣ ଜଣଙ୍କର ଭିତର କଥା ବସି ମୁଁ ଜାଣିଥାଏ । ହଁ କେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡିଯାଏ କି— ଇଏ ପତିତ ଅଟେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କର ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ଫିକା ପଡିଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଉପରୁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା କହି ପଠାଇଥା'ନ୍ତି, ଏହାଙ୍କୁ ପଚାର । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ତାହା ବି ମଧ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କ ପାଇଁ କହିଥା'ନ୍ତି ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ କି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣାଇବେ । ଏହିପରି ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ମୁହଁକଳା କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କରିବେ ସେମାନେ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରିବେ । ସତ କଥା କହିବା ଦ୍ୱାରା କିଛିଟା ଲାଭ ହୋଇଥାଏ, ନ କହିଲେ ଆହୁରି ଅଧିକ କ୍ଷତି କରିଥା'ନ୍ତି । ବୁଝିବା ଦରକାର ବାବା ଆମକୁ ଗୋରା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ପୁଣି ନିଜର କଳା ମୁହଁ କରିଦେଉଛି ! ଏହା ହେଉଛି କ□ାର ଦୁନିଆ । (ହ୍ୟୁମ୍ୟାନ୍ କ□ା) ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ କ□ା ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆଲ୍ଲାଙ୍କର ବଗିଚା କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି କ□ାର ଜଙ୍ଗଲ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମର ଗ୍ଲାନୀ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିଥାଏ, ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖ ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ପୁଣି କିପରି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତେ

ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ରହିଛି । ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗରେ କିଛି ନଥିବ । ଜ୍ଞାନର କଥା ତ ବହୁତ ରହିଛି ତାହାକୁ ଟିପି ରଖିବା ଦରକାର । ଯେମିତି ବାରିଷ୍ଟରମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଇନ୍ ଜ୍ଞାନର ବହି ରଖିଥା'ନ୍ତି ନା । ଡାକ୍ତରମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ରଖିଥା'ନ୍ତି ସେଥିରୁ ଦେଖି ଔଷଧ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ଭଲ ରୂପେ ଏସବୁ ପଢିବା ଦରକାର । ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ବାବା ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ବାବା ଏବଂ ସମ୍ପ□କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶିବବାବା କ'ଣ କରିଥିଲେ ? ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ ଦେଇଥିବେ । ଯାହାକୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନର୍କ ପୁଣି ନର୍କରୁ ସ୍ୱର୍ଗ ହେବ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୁଅ ତେବେ ତୁମେ ସବୁ କଥା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ଠିକ୍ ନଥିବାରୁ ବାବାଙ୍କ ୟାଦ ରହୁ ନାହିଁ ତେଣୁ କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ । ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେଉ ନାହିଁ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ହୋଇପାରିବାରୁ ସଦ୍‌ଗତି ମଧ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ, ପାପ ରହିଯାଏ । ପୁଣି ପଦ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଯୋଗ କିଛି ହେଲେ ନଥାଏ, ନାମ ରୂପରେ ସବୁବେଳେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ସେହିମାନଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡିଥାଏ ତେଣୁ ବିକର୍ମ କିପରି ବିନାଶ ହେବ ? ବାବା କହିଥା'ନ୍ତି କି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦୋକାନ ଖୋଲି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରକୁ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସତ୍ୟପିତାଙ୍କ ସହିତ ସତ୍ୟତା ପୂର୍ବକ ରହିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବିକର୍ମ କରି ଲୁଚାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏପରି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେପରି କୌଣସି ପାପ ରହିନଯାଏ । କାହାର ନାମ ରୂପରେ ଆକର୍ଷିତ ହେବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ସାଗରର ଗଭୀରତାକୁ ଯାଇ ଅନୁଭବ ରୂପୀ ରତ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସଦାସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସବୁ ପ୍ରକାର ବିଶେଷତାର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିର, ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ପଏ□ଗୁଡିକର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଅଭ୍ୟାସୀ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ତିଷ୍ଠିପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ ରୂପୀ ପ୍ରୟୋଗଶାଳାରେ ବସିଯାଅ । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଗୁଣର ସାଗର, ଶକ୍ତିର ସାଗରରେ ଉପରେ ଉଠୁଥିବା ଲହଡିରେ ଖେଳୁଛ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସାଗରର ଗଭୀରତାକୁ ଯାଅ ତେବେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବିଚିତ୍ର ଅନୁଭବ ରୂପୀ ରତ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଅଶୁଦ୍ଧତା ଅର୍ଥାତ୍ ଅପବିତ୍ରତା ହିଁ ବିକାର ରୂପୀ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଆବାହନ କରିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଅ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ୱାର୍କ:-

(୨୨) ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ପାଦ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନ ରହୁ । ଯେପରି କଥାରେ ଅଛି ପରୀମାନଙ୍କର ପାଦ ଭୂମି ଉପରେ ନଥାଏ । ସେହିପରି ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଏହି ଦେହ ରୂପକ ପୃଥିବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତିର ଆକର୍ଷଣ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହୁ । ପ୍ରକୃତିକୁ ଅଧୀନ କର, କିନ୍ତୁ ତା'ର ଅଧୀନ ହୁଅ ନାହିଁ ।